

Økse mordet i Bjergsted

Ofrene for den Russiske Tragedie 5. april 1928:

Ingeniør Viktor Ivanovitch Wojtekewisch	44 år
Hans kone Anatolia Wojtekewisch	40 år
Hendes pålidelige moder Tedora Svircovska	62 år
Deres børn: Eugin Wojtekewisch	19 år
Ljudmila Wojtekewisch	16 år

Ingeniør Viktor Ivanovitch var leder af Dansk-Russisk Riffelsyndikats fabrik i Kowsow. I 1918 kom han til Danmark for at rapportere om fabrikkens drift, han havde sin kone og 2 børn med. De blev i den russiske koloni i København, mens han rejste tilbage og fortsatte på fabrikken.

Forholdene i Rusland på daværende tidspunkt var meget kaotiske pga. revolutionen. Kort efter hjemkomsten bliver han arresteret – sigtet for kontra spionage. Han bliver løsladt igen og bliver kaldt til Moskva for at rapportere om fabrikken til regeringen. Under opholdet i Moskva bliver han klar over, at man var ved at udstede en ny arrestordre imod ham. Derfor vælger han at flygte mod Danmark. Efter mange vanskeligheder når han til den polske grænse og bliver sat i fangelejr, fordi han ingen papirer har. Riffelsyndikatet har nok hjulpet ham med et Nansen Pas – dvs. et pas for statsløse flygtninge. Så efter 2 måneder kommer han videre til Danmark:

I foråret 1919 køber han en ejendom på 8 tdl. af Ole Jensen i Bjergsted (bag slagteren). Han starter et hønseri på ejendommen og udvider til ca. 3.000 æglæggende høns – måske det største på Sjælland. Foruden var der også rugeri, et lille landbrug med 6 køer og en hest. Der var meget at se til, og selv om de var meget stræbsomme, måtte de antage lidt fremmed hjælp i den mest travle tid.

Anatolia Wojtekewitschs mor flygter fra Rusland til Danmark i 1922 og flytter ind hos dem i Bjergsted. Hun var ved kejserhoffet i Skt. Petersborg og mistede alt under revolutionen.

Børnene blev sendt på Jyderup realskole. Ljudmila gik der endnu, mens Eugin studerede medicin i København. De var begge velbegavede og flittige elever.

I 1928 begyndte mellemkrigsdepressionen at gøre ondt, og det kneb med at Viktor kunne betale sine kreditorer. Han prøvede til det sidste at skaffe penge, men forgæves. Det og frygten for at blive udvist samt et højt russisk æresbegreb er nok grunden til, at han valgte døden for sig selv og sin familie. Der var ca. 2.000 deltagere ved begravelsen deriblandt en del prominente personer. Den blev forestået af en russisk provst Leonid Kollschef og pastor Witter.

Ære være deres minde ...